

Раздритѣли ебленіа, и ужасни мысли ѿ
обладахъ. Та се сзмили и оплаше за жи-
вота на дѣтенцето си. Най послѣ като
се прекъсна мзлчаніе-то, и дадохъ ѿ да
разумее за станалы-тѣ, сторн ѿ се, че не-
бе-то и зема-та се срѣтихъ и потъгна-
хъ подъ браката ѿ, и тозъ часъ препа-
дна въ рѣцѣ-тѣ на салги-тѣ си. Ка-
то чрезъ много стараніа едвამъ мо-
жихъ, да ѿтхъ псзземѣтъ, въздышкому
извыка. » О Боже мой! Боже мой! ка-
»кво ужасно злощастіе! О щастіе, каквы
»страшны скзрвы искашь да минатварншь!
»о чадо мой, сыне мой, любѣзно мое дѣ-
»тенце! О любѣзный ми сзпрѣже! то-
»ва извѣстіе ще да та рани по дълбо-
»ко отъ желѣзо-то на брага. Оубы! без-
»щѣнный мой Генрише, дѣ ли се намѣрвашъ
»сега въ каквы рѣцѣ ли си паднѣлъ, ?
»Боже мой! ако го грабнахъ разбойни-
»ци, то ще порасте мѣждѣ тѣхъ безъ